

Comissió
Europea

ESTAT DE LA UNIÓ 2020

Discurs sobre l'estat de la Unió 2020

CONSTRUÏM EL MÓN EN QUÈ VOLEM VIURE: UNA UNIÓ DE VITALITAT EN UN MÓN DE FRAGILITAT

Benvolgut president,

Senyors i senyores diputats,

Una de les ments més agosarades dels nostres temps, Andrei Sàkharov —un home admirat per aquesta cambra— sempre parlava de la seva **creença ferma en la fortalesa oculta de la naturalesa humana**.

Aquests últims sis mesos els europeus han demostrat com n'és de forta, la naturalesa humana.

Ho hem vist en els professionals assistencials que van anar a viure a les residències per tenir cura dels malalts i la gent gran.

En els metges i infermers que van fer de familiars dels qui feien el darrer sospir.

En els treballadors essencials que van treballar nit i dia, setmana rere setmana, i que van córrer riscos que la majoria no vam haver de córrer.

Ens han inspirat la seva empatia, coratge i sentit del deure, i vull començar aquest discurs amb un homenatge per a totes aquestes persones.

Les seves històries també ens diuen moltes coses de l'estat d'aquest món i de l'estat d'aquesta Unió nostra.

Palesen el poder de la humanitat i el sentit del dol, que acompanyaran la nostra societat durant molt de temps.

I ens **exposen a la fragilitat que ens envolta**.

Un virus que és mil cops més petit que un gra de sorra ha deixat veure que delicada que pot ser la vida.

Ha evidenciat la pressió a què estan sotmesos els nostres sistemes de salut i els límits d'un model que dona més valor a la riquesa que no pas al benestar.

Ha posat en relleu la fragilitat del planeta que veiem diàriament en les glaceres que es fonen, en els incendis forestals i ara també amb les pandèmies mundials.

Ha canviat la manera com ens comportem i ens comuniquem, a distància i amagats darrere la màscara.

Ha demostrat **com és de fràgil en realitat la nostra comunitat de valors**, i que ràpid que es pot posar en dubte arreu del món i fins i tot aquí, a la nostra Unió.

Però la gent vol deixar enrere aquest món del coronavirus, la fragilitat i la incertesa. La gent està preparada per al canvi i per passar pàgina.

I ara és l'hora d'Europa.

És hora que Europa lideri el pas **d'aquesta fragilitat cap a una nova vitalitat**. I és d'això que vull parlar avui.

Senyors i senyores diputats,

Dic tot això perquè els últims mesos hem redescobert **el valor d'allò que compartim**.

Com a persones, tots hem **sacriat** una porció de la nostra llibertat personal per protegir els altres.

I com a Unió, tots hem **cedit** una part de la nostra sobirania en pro del bé comú.

Hem transformat la por i la divisió entre estats membres en **confiança** en la nostra Unió.

Hem demostrat què es pot aconseguir quan ens **fem confiança** els uns als altres i **fem confiança** a les institucions europees.

I d'aquesta manera, triem no només reparar allò que tenim i recuperar-nos econòmicament ara i aquí, sinó també construir una millor manera de viure per al món de demà.

Tot això és NextGenerationEU.

Aquest instrument financer és la nostra oportunitat per **fer un canvi deliberat, no fortuït ni imposat per d'altres parts del món**.

Per sortir-ne reforçats gràcies a **generar oportunitats** per al món de demà i **no només reaccionant a les contingències** del món d'ahir.

Tenim tot el que cal per poder-ho fer realitat. Ens hem espolsat les excuses tronades i les comoditats que sempre ens han frenat. Tenim la **visió**, tenim el **pla**, tenim la **inversió**.

Ara és **l'hora d'anar per feina**.

Aquest matí he enviat una carta d'intencions al president Sassoli i a la cancellera Merkel —en representació de la presidència alemanya— en què exposava els plans de la Comissió per al proper any.

Avui no els explicaré totes i cadascuna de les iniciatives, però sí que vull presentar les qüestions en què la Unió s'ha de centrar els propers dotze mesos.

SORTIM-NE JUNTS: COMPLIM LA PROMESA D'EUROPA

Senyors i senyores diputats,

Els europeus encara ho passen malament.

És una etapa de profunda angoixa per a milions de persones que pateixen per la salut de la seva família, pel futur de la seva feina o senzillament per arribar a final de mes.

La pandèmia (i la incertesa que l'acompanya) no s'han acabat, i la recuperació econòmica encara és a les beceroles.

Així, doncs, la nostra prioritat principal és sortir-nos-en entre tots, ser-hi per ajudar els qui ho necessiten.

I gràcies a la nostra economia social i de mercat, única al món, a Europa podem fer-ho.

És, per damunt de tot, una **economia humana** que **ens protegeix** davant dels grans riscos de la vida: la malaltia, la malastrugança, l'atur i la pobresa. **Proporciona estabilitat** i ens ajuda a absorbir més bé les perturbacions. **Genera oportunitats i prosperitat** mitjançant el foment de la innovació, el creixement i la competència lleial.

Aquesta **promesa sostinguda de protecció, estabilitat i oportunitat** no havia estat mai tan important com ho és avui.

Permetin-me que expliqui per què.

En primer lloc, Europa ha de continuar protegint les vides i els mitjans de subsistència.

Això és encara més important al bell mig d'una pandèmia que no mostra cap signe d'afebliment.

Ja sabem que fàcil que és que les xifres es descontrolin. Per tant, **hem de continuar responenent a aquesta pandèmia amb molta cura, responsabilitat i unitat.**

Els últims sis mesos, els nostres sistemes i professionals sanitaris han obrat miracles.

Tots els països s'han esforçat pels seus ciutadans.

I Europa ha aconseguit més resultats conjuntament que mai fins ara.

Quan els estats membres van tancar les fronteres, vam crear corredors verds per a les mercaderies.

Quan més de 600 000 ciutadans europeus van quedar atrapats a països d'arreu del món, la UE els va tornar a casa.

Quan alguns països van establir prohibicions a l'exportació d'articles sanitaris essencials, vam posar-hi fre i vam vetllar perquè els subministraments mèdics arribessin on els havien de menester.

Vam treballar amb la indústria europea per augmentar la producció de màscares, guants, testos i respiradors.

El nostre Mecanisme de protecció civil va permetre que metges romanesos poguessin tractar pacients a Itàlia o que Letònia pogués enviar màscares als seus veïns bàltics.

I tot això ho vam assolir sense disposar de les competències plenes.

No en tinc cap dubte: hem de construir una Unió europea sanitària més forta.

I perquè això es pugui començar a fer realitat, hem d'aprendre les primeres lliçons de la crisi sanitària.

Hem de fer que el nostre nou programa EU4Health estigui preparat per al futur. Per això he proposat d'augmentar-ne el finançament i agraeixo a aquesta cambra que estigui disposada a lluitar per obtenir més fons i esmenar les retallades que hi ha fet el Consell Europeu.

I hem de **millorar la nostra capacitat de preparació i gestió de crisis** per a les amenaces sanitàries transfrontereres.

En primer lloc, proposarem que es reforci i es faculti l'Agència Europea de Medicaments i el Centre europeu per a la prevenció i el control de malalties, l'ECDC.

En segon lloc, **crearem una BARDA europea**, una agència per a la recerca i el desenvolupament avançats en biomedicina. Aquesta nova agència donarà suport a la nostra capacitat i preparació per respondre a amenaces i emergències transfrontereres, ja siguin d'origen natural o deliberat. Ens cal acumular existències de manera estratègica per abordar les dependències de la cadena de subministrament, en especial pel que fa als productes farmacèutics.

En tercer lloc, avui és més clar que mai que hem de debatre la qüestió de les competències en matèria de salut. Penso que és una tasca noble i urgent per a la Conferència sobre el futur d'Europa.

Atès que aquesta ha estat una crisi mundial, n'hem d'extreure lliçons mundials. Per aquest motiu, juntament amb el primer ministre Conte i la presidència italiana del G20, l'any que ve convocaré una cimera mundial sobre salut a Itàlia.

Això demostrarà als europeus que **la Unió és aquí per protegir tothom.**

I exactament això és el que hem fet amb els treballadors.

Quan vaig accedir al càrrec, vaig prometre que crearíem un instrument per protegir els treballadors i les empreses de les pertorbacions externes.

Perquè, arran de la meva experiència com a ministra de Treball i Afers Socials, sabia que aquests programes donen resultats: la gent conserva la feina, les empreses continuen disposant de les habilitats que necessiten i les pimes es mantenen en actiu. Aquestes pimes que esmento són la força motriu de la nostra economia i seran el motor de la nostra recuperació.

Per això, la Comissió ha creat el programa SURE. I vull agrair a aquesta cambra que l'hagi tramitat en un temps rècord.

Si fins ara Europa ha eludit l'atur massiu que hem vist en altres contrades és en gran part gràcies al fet que uns 40 milions de persones van sol·licitar règims de reducció del temps de treball.

Aquesta velocitat i unitat de propòsit ha suposat que ja hi ha setze països que ben aviat rebran gairebé 90 milions d'euros del SURE per ajudar els treballadors i les empreses.

Des de Lituània fins a Espanya, aquests diners aportaran tranquil·litat a famílies que necessiten aquests ingressos per posar un plat a taula o per pagar el lloguer.

També ajudaran a protegir milions de llocs de treball, sous i empreses arreu de la Unió.

Això és l'autèntica solidaritat europea i reflecteix el fet que **a la nostra Unió la dignitat del treball ha de ser sagrada.**

Però la veritat és que hi ha massa gent a qui ja no surt a compte de treballar.

El dúmping salarial destrossa la dignitat del treball, penalitza l'emprenedor que ofereix sous dignes i distorsiona la competència lleial en el mercat únic.

És per això que la Comissió presentarà una proposta legislativa per ajudar els estats membres a **crear un marc regulador del salari mínim**. Cal que tothom pugui accedir a un salari mínim, ja sigui mitjançant els convenis col·lectius o a través del salari mínim legal.

Soc una ferma defensora de la negociació col·lectiva i la meva proposta respectarà plenament les competències i les tradicions nacionals.

A molts estats membres hem vist que un salari mínim ben negociat garanteix els llocs de treball i genera justícia social, tant per als treballadors com per a les empreses que els valoren de debò.

Els salaris mínims donen resultats, i ja és hora que la feina doni rendiment.

La segona promesa de l'economia social de mercat és l'estabilitat.

La Unió Europea i els estats membres van reaccionar davant d'una crisi inèdita amb una resposta inèdita.

La Comissió de seguida va engegar la **clàusula general de salvaguarda per primera vegada a la història**.

Vam flexibilitzar els fons europeus i les regles sobre els ajuts estatals.

Vam autoritzar més de **3 bilions d'euros** per ajudar les empreses i la indústria: des de pescadors de Croàcia i pagesos de Grècia fins a pimes d'Itàlia o autònoms de Dinamarca.

El Banc Central Europeu va prendre mesures fermes mitjançant el programa PEPP.

La Comissió ha proposat la creació de l'instrument financer NextGenerationEU i la renovació del pressupost en un temps rècord.

Es tracta d'un pressupost que combina la inversió amb unes reformes més que necessàries.

El Consell també el va referendar en un temps rècord.

Aquesta cambra està treballant per votar-lo amb la màxima celeritat possible.

Per primer cop, i en un moment excepcional, Europa ha posat en marxa els seus propis instruments per complementar els estabilitzadors pressupostaris nacionals.

És un moment d'unitat excepcional per a la nostra Unió. És una fita de la qual tots hauríem d'estar orgullosos.

Ara toca mantenir el rumb. Tots coneixem les previsions. Podem esperar que les nostres economies comencin a reactivar-se després que el PIB s'ha reduït un 12 % el segon trimestre.

Però mentre el virus no marxi, tampoc no ho farà la incertesa, a Europa i arreu del món.

Per tant, de ben segur que ara **no** és un moment per retirar les ajudes.

Les nostres economies necessiten un suport continuat per part de l'acció política i caldrà trobar un equilibri que és prou delicat entre proporcionar ajuda financera i vetllar per la sostenibilitat pressupostària.

A llarg termini la millor manera d'aconseguir l'estabilitat i la competitivitat és mitjançant una Unió econòmica i monetària més forta.

La confiança en l'euro és més forta que no ho ha estat mai.

L'acord històric que hem assolit per crear l'instrument financer NextGenerationEU demostra el suport polític amb què compta.

Hem d'aprofitar aquesta avinentesa per dur a terme reformes estructurals a les nostres economies i culminar la Unió dels mercats de capitals i la Unió bancària.

Disposar d'uns mercats de capitals profunds i líquids és essencial perquè les empreses puguin tenir accés al finançament que necessiten per créixer i invertir en la recuperació i en els plans de futur.

A més, és una condició necessària per continuar enfortint el paper internacional de l'euro. Així, doncs, arromanguem-nos i acabem d'una vegada aquest projecte generacional.

Senyors i senyores diputats, la tercera promesa és la promesa sobre les oportunitats.

La pandèmia ens ha recordat moltes coses que havíem oblidat o bé que donàvem per descomptades.

Ens ha recordat com n'estan d'entrellaçades les nostres economies i com n'és de vital per a la nostra prosperitat i per a la manera com vivim que tinguem un mercat únic plenament operatiu.

El mercat únic consisteix precisament en oportunitats: l'oportunitat per als consumidors d'obtenir una bona relació qualitat-preu, l'oportunitat per a les empreses de vendre a tot arreu d'Europa i l'oportunitat per al sector industrial de millorar la seva competitivitat internacional.

I per a tots nosaltres, el mercat únic implica l'oportunitat d'aprofitar al màxim les llibertats que tant valorem els europeus. A més, proporciona a les nostres empreses l'escala que necessiten per prosperar i els brinda un recer segur en temps difícils. Hi confiem cada dia perquè ens faciliti la vida i és imprescindible per gestionar la crisi i recuperar forces.

Donem-hi una bona empenta!

Hem de fer caure les barreres del mercat únic. Hem d'eliminar la paperassa. Hem d'esperonar l'aplicació i el compliment de la legislació. **I hem de recuperar plenament les quatre llibertats tan aviat com sigui possible.**

La clau de tot plegat és un espai Schengen de lliure circulació que sigui plenament operatiu. Treballarem amb el Parlament i amb els estats membres per posar això al capdamunt de la nostra agenda política i proposarem una **nova estratègia per al futur de Schengen.**

Amb el suport d'aquest mercat interior ben fort, la indústria europea ha impulsat al llarg dels anys la nostra economia, ha proporcionat una vida estable a milions de persones i ha creat els centres neuràlgics de la societat entorn dels quals es formen les nostres comunitats.

Al mes de març vam presentar la nostra estratègia adreçada a la indústria per garantir que aquest sector pugui encapçalar la transició verda i la transició digital. Aquests últims sis mesos no han fet cap altra cosa que accelerar aquesta transformació en un moment en què el panorama de la

competència arreu del món està experimentant un canvi radical. Per aquest motiu, el primer semestre de l'any vinent actualitzarem la nostra estratègia adreçada a la indústria i adaptarem el nostre marc en matèria de competència, que també ha d'estar a l'altura.

IMPULSEM EUROPA: CONSTRUÏM EL MÓN EN QUÈ VOLEM VIURE

Senyors i senyores diputats,

Tot això que he esmentat farà que Europa es torni a aixecar. Però alhora que ens en sortim plegats, cal que fem un salt endavant cap al món de demà.

No hi ha cap altre àmbit en què la urgència sigui tan peremptòria com en el cas del futur del nostre fràgil planeta.

Si bé gran part de l'activitat mundial va quedar congelada durant els confinaments i els tancaments, el planeta s'ha continuat escalfant perillosament.

Ho podem veure pertot: en les cases que van ser evacuades arran de l'esfondrament d'una glacera al Montblanc, en els incendis d'Oregon i en les collites malmeses a Romania per la pitjor sequera de les últimes dècades.

Però també hem vist com la natura tornava a entrar a les nostres vides.

Hem cobejat els espais verds i l'aire pur per preservar la salut mental i el benestar físic.

Sabem que el canvi és necessari, i també sabem que és possible.

El Pacte verd europeu és la nostra eina per fer realitat aquesta transformació.

El principal objectiu del pacte verd és la nostra missió per ser el primer continent climàticament neutre a tot estirar el 2050.

Però per arribar-hi cal canviar: hem d'anar més ràpid i fer més bé les coses.

Hem analitzat a fons tots els sectors per veure com de ràpid podem avançar i com podem fer-ho de manera responsable i a partir de dades contrastades.

Hem dut a terme una consulta pública d'ampli abast i una avaluació d'impacte exhaustiva.

A partir d'aquests treballs, la Comissió Europea proposa d'augmentar l'objectiu de reducció d'emissions d'ara al 2030 com a mínim fins al 55 %.

Admeto que l'augment del 45 % al 55 % alguns el troben excessiu; d'altres, insuficient.

Però l'avaluació d'impacte que hem fet demostra clarament que la nostra economia i la nostra indústria se'n poden sortir.

I volen fer-ho. Tot just ahir vaig rebre una carta signada per 170 empresaris i inversors, que representen des de pimes fins a algunes de les empreses més grans del món, en què em demanaven que Europa marqués l'objectiu de com a mínim el 55 %.

La nostra avaluació d'impacte demostra clarament que amb el compliment d'aquest objectiu la UE s'obriria camí cap a l'assoliment de la neutralitat climàtica el 2050 i dels nostres compromisos en virtut de l'Acord de París.

Si, a més, n'hi ha d'altres que ens imiten, el món aconseguirà de mantenir l'escalfament per sota dels 1,5 °C.

Sóc ben conscient que molts dels nostres socis estan lluny d'aquest objectiu; més endavant parlaré del mecanisme d'ajust del carboni a la frontera.

Pel que fa a nosaltres, però, **l'objectiu per al 2030 és ambiciós, assolible i beneficiós per a Europa.**

Ho podem aconseguir. Ja hem demostrat que podem fer-ho.

D'ençà del 1990 les emissions s'han reduït un 25 % i la nostra economia ha crescut més del 60 %.

La diferència rau en el fet que ara disposem de més tecnologia, més coneixements i més inversió. I ja hem iniciat la travessa cap a una economia circular amb una producció neutra en carboni.

Cada cop hi ha més gent jove que demana un canvi i tenim més proves que allò que beneficia el clima beneficia l'economia i ens beneficia a tots nosaltres.

I hem fet la promesa solemne que en aquesta transformació ningú no quedarà enrere. Mitjançant el Fons de transició justa ajudarem les regions que han de fer canvis més grossos i més costosos.

Ho tenim tot. Ara és responsabilitat nostra dur-ho a la pràctica i fer-ho realitat.

Senyors i senyores diputats,

El compliment d'aquest nou objectiu reduirà la nostra dependència de les importacions d'energia, crearà milions de llocs de treball i reduirà la contaminació atmosfèrica en més de la meitat.

Per assolir-ho, hem de començar a fer via ara.

Abans no acabi l'estiu vinent revisarem tota la nostra legislació en matèria climàtica i energètica per ajustar-la a l'objectiu del 55 %.

Millorarem el règim de comerç de drets d'emissió, impulsarem les energies renovables, augmentarem l'eficiència energètica i reformarem la fiscalitat de l'energia.

Però la missió del Pacte verd europeu va molt més enllà de reduir les emissions.

Busca una modernització sistèmica de tota la nostra economia, la nostra societat i la nostra indústria. **Busca construir un món més fort on viure.**

Els nostres nivells actuals de consum de matèries primeres, energia, aigua i aliments i d'ús del sòl no són sostenibles.

Cal que canviem la manera de tractar la natura, de produir i de consumir, de viure i de treballar, de menjar i d'escalfar-nos, de viatjar i de desplaçar-nos.

Així que ho abordarem tot, des dels productes químics perillosos fins a la desforestació i la contaminació.

Parlem d'un pla per recuperar-nos de debò. És un pla d'inversions per a Europa.

I és aquí on el nou instrument financer NextGenerationEU suposarà un canvi real.

En primer lloc, el 37 % de NextGenerationEU es destinarà directament als objectius del Pacte verd europeu.

I m'asseguraré que també impulsi el finançament verd.

Som capdavanters en finançament verd i el principal emissor mundial de bons verds i estem liderant el desenvolupament d'una norma sòlida de la UE sobre els bons verds.

I avui puc anunciar que establim l'objectiu que **el 30 % dels 750 000 milions d'euros de NextGenerationEU es recapti mitjançant bons verds.**

D'altra banda, NextGenerationEU hauria de dirigir les inversions a projectes far que tinguin la màxima repercussió possible: l'hidrogen, la renovació i un milió de punts de recàrrega per a vehicles elèctrics.

Permetin-me posar alguns exemples de com podria funcionar, tot això.

Fa dues setmanes, a Suècia, van començar les proves d'un projecte pilot de producció d'acer sense combustibles fòssils en què se substituirà el carbó amb hidrogen per tal de produir acer net.

Això demostra que l'hidrogen pot ajudar la nostra indústria a funcionar d'una manera nova i més neta.

Vull que NextGenerationEU generi «valls europees de l'hidrogen» que modernitzin les nostres indústries, propulsin els nostres vehicles i facin reviscolar les zones rurals.

El segon exemple són els edificis en què vivim i treballem.

Els edificis generen el 40 % de les nostres emissions. Cal que malgastin menys, que gastin menys i que siguin més sostenibles.

Sabem, a més, que el sector de la construcció pot passar de ser una font de carboni a convertir-se en un embornal de carboni si es fan servir materials de construcció orgànics com ara la fusta o tecnologies intel·ligents com ara la intel·ligència artificial.

Vull que NextGenerationEU iniciï una onada europea de renovació i faci que la nostra Unió sigui capdavantera en matèria d'economia circular.

Però aquest projecte no és merament ambiental o econòmic: cal que sigui un nou projecte cultural per a Europa. Cada moviment té el seu propi estil visual i hem de donar al nostre canvi sistèmic la seva pròpia estètica per tal que l'estil vagi de la mà amb la sostenibilitat.

Per això establirem una nova Bauhaus europea, un espai de cocreació en què puguin col·laborar arquitectes, artistes, estudiants, enginyers i dissenyadors per fer realitat el canvi.

Això és NextGenerationEU. Això és construir el món en què volem viure.

Volem un món amb una economia que redueixi les emissions, estimuli la competència, redueixi la pobresa energètica, creï llocs de treball gratificants i millori la qualitat de vida.

Volem un món en què fem servir les tecnologies digitals per construir una societat més sana i més verda.

Això només es pot atènyer si ho fem entre tots, i insisteixo en el fet que els plans de recuperació econòmica no només ens faran sortir de la crisi, sinó que també ens ajudaran a impulsar Europa cap al món de demà.

Senyors i senyores diputats,

Imaginïn per un instant com hauria estat la vida durant aquesta pandèmia sense el món digital. Des de quarantenes en què hauríem estat aïllats de la família i del nostre entorn i apartats del món fins a grans problemes de subministrament. De fet, no és tan difícil d'imaginar que així va ser fa cent anys, durant l'última gran pandèmia.

Un segle després, la tecnologia moderna ha permès que la gent jove aprengui a distància i que milions de persones treballin des de casa. Ha permès que les empreses vinguin els seus productes, les fàbriques continuïn funcionant i les administracions prestin serveis essencials telemàticament. Hem vist com amb cosa de setmanes s'han culminat transformacions i innovacions digitals que haurien trigat anys a fer-se realitat.

Estem arribant al límit del que podem fer de forma analògica i aquesta embranzida d'ara tot just és el començament.

Hem de fer que aquesta sigui la Dècada digital d'Europa.

Ens cal un pla comú de l'Europa digital amb objectius clarament definits per al 2030, com ara la connectivitat, les habilitats i els serveis públics digitals. I cal que seguim uns principis clars: el dret a la intimitat i a la connectivitat, la llibertat d'expressió, la lliure circulació de dades i la ciberseguretat.

Però Europa s'ha de posar ara al capdavant en l'àmbit digital si no vol haver de seguir-ne d'altres que estan establint les normes en lloc de fer-ho nosaltres mateixos. És per això que ens hem d'afanyar.

Hi ha tres àmbits en què penso que ens hem de centrar.

En primer lloc, les dades.

Europa ha estat massa lenta en matèria de dades personalitzades (d'empresa a consumidor) i ara depenem d'altri.

No podem permetre que passi el mateix amb les dades industrials. La bona notícia és que en aquest àmbit Europa va al capdavant, tenim la tecnologia i, el que és més important, tenim la nostra indústria.

Però la cursa encara no l'hem guanyada. El volum de dades industrials arreu del món es multiplicarà per quatre els propers cinc anys, i passarà el mateix amb les oportunitats que se'n deriven. Hem de brindar a les nostres empreses, pimes, empreses emergents i investigadors l'oportunitat d'aprofitar-ne al màxim el potencial. A l'hora de desenvolupar nous productes i serveis, les dades industrials valen més or que no pesen.

La realitat, però, és que el 80 % de les dades industrials es recullen, però encara no es fan servir. Això és un malbaratament.

Una economia de dades de debò, d'altra banda, seria un motor ben potent per a la innovació i la creació de nous llocs de treball. Per això necessitem assegurar-nos que aquestes dades romandran a Europa i fer-les àmpliament accessibles. Necessitem espais comuns de dades, per exemple en els sectors energètic o sanitari. Amb això donarem suport a ecosistemes d'innovació on les universitats, les empreses i els investigadors puguin accedir i col·laborar en matèria de dades.

Per això crearem un núvol europeu en el marc de NextGenerationEU, basat en GaiaX.

El segon àmbit en què ens hem de centrar és el de la tecnologia, i, sobretot, la intel·ligència artificial.

La intel·ligència artificial ens obrirà nous mons, ja sigui en la forma de l'agricultura de precisió, de diagnòstics mèdics més precisos o d'una conducció autònoma segura. Però aquest món també necessita regles.

Volem un conjunt de regles que posi les persones per davant de tot. Els algoritmes no poden ser una caixa negra i ha d'haver-hi regles clares si sorgeix cap problema. L'any que ve la Comissió proposarà una llei amb aquest propòsit.

Aquí també s'hi inclou el control sobre les nostres dades personals, que encara ara és massa poc habitual. Cada vegada que una aplicació o un lloc web ens demanen que creem una nova identitat digital o que ens identifiquem fàcilment mitjançant una gran plataforma, no tenim ni idea de què passa amb les nostres dades.

Per això mateix, la Comissió proposarà aviat de crear una identitat digital europea segura.

Es tracta de disposar d'una identitat digital en què puguem confiar i que qualsevol ciutadà pugui fer servir arreu d'Europa per al que sigui —des de pagar els impostos fins a llogar una bicicleta— i d'una tecnologia on nosaltres mateixos puguem controlar quines dades es fan servir i de quina manera.

El tercer àmbit és el de la infraestructura.

Les connexions de dades han de mantenir-se actualitzades davant del ritme frenètic dels canvis.

Si volem una Europa amb igualtat d'oportunitats, és intolerable que el 40 % de la gent a les zones rurals encara no tingui accés a connexions de banda ampla ràpides.

Avui dia aquesta mena de connexions són una condició necessària per al teletreball, per a l'aprenentatge a distància, per a la compra per Internet i, cada dia més, per a nous serveis rellevants. Sense connexió de banda ampla és pràcticament impossible crear o portar una empresa de manera eficaç.

Aquest aspecte suposa una oportunitat immensa i és un requisit per fer reviscolar les zones rurals. Només així podran explotar tot el seu potencial i atreure més gent i més inversions.

L'impuls de les inversions a través de NextGenerationEU suposa una oportunitat única per dur el creixement a tots els pobles. Per això volem concentrar les inversions en la connectivitat segura i en la difusió de la 5G, la 6G i la fibra.

NextGenerationEU també suposa una oportunitat única de desenvolupar un plantejament europeu de la connectivitat i un desplegament de la infraestructura digital que siguin més coherents.

Cap d'aquests aspectes no és una finalitat en ella mateixa, sinó que contribueixen a assolir la sobirania digital d'Europa ja sigui a petita escala o a gran escala.

En aquest sentit, em congratulo d'anunciar una **inversió de 8 000 milions d'euros en la propera generació de supercomputadors**, una tecnologia capdavantera feta a Europa.

I volem que la indústria europea desenvolupi el nostre propi microprocessador de propera generació que ens permeti utilitzar el volum creixent de dades de manera segura i eficient des del punt de vista energètic.

En això consisteix la Dècada digital d'Europa!

Senyors i senyores diputats,

Perquè Europa pugui avançar i fer-ho ràpid, hem de deixar enrere les vacil·lacions.

Es tracta de donar a Europa més control sobre el seu futur.

Tenim tot el que cal per fer-ho realitat i el sector privat també ho està esperant amb candeletes.

No hi ha hagut mai abans un moment més bo per invertir en empreses tecnològiques europees: des de Sofia a Lisboa o a Katowice, pertot estan sorgint nous pols digitals. Tenim la gent, tenim les idees i la força com a Unió per assolir-ho.

Per això invertirem el 20 % de NextGenerationEU en l'àmbit digital.

Volem obrir camí cap a l'era digital a la manera europea: a partir dels nostres valors, les nostres fortaleses i les nostres ambicions d'escala mundial.

UNA EUROPA VITAL EN UN MÓN FRÀGIL

Senyors i senyores diputats,

Europa està decidida a aprofitar aquesta transició per construir el món en què volem viure. I això, evidentment, va més enllà de les nostres fronteres.

La pandèmia ha palesat tant la fragilitat del sistema mundial com alhora la importància de la cooperació per donar resposta als reptes col·lectius.

Davant de la crisi, al món hi ha hagut qui ha optat per aïllar-se. Altres desestabilitzen el sistema activament.

Europa tria ajudar.

El nostre lideratge no gira entorn de la propaganda d'autoelogi ni de la idea d'«Europa, primer», sinó que consisteix a ser els primers a donar una resposta seriosa en les situacions importants.

Durant la pandèmia hi ha hagut avions europeus repartint milers de tones d'equips de protecció pertot, des del Sudan fins a l'Afganistan, Somàlia o Veneçuela.

Ningú de nosaltres no estarà segur fins que no ho estiguem tots, visquem on visquem i tinguem el que tinguem.

La manera més prometedora que té el món per arribar-hi és mitjançant una vacuna que sigui accessible, assequible i segura.

A la primeria de la pandèmia no hi havia ni fons ni un marc mundial per a la vacuna de la covid, només la pressa per ser els primers de tenir-la.

Fou llavors que la **UE va intervenir per encapçalar la resposta mundial**. Juntament amb la societat civil, el G20, l'OMS i d'altres organitzacions vam reunir més de quaranta països per recaptar 16 000 milions d'euros de finançament per a la recerca en vacunes, testos i tractaments arreu el món. Aquest és el poder de convocatòria únic de la UE en acció.

Però no n'hi ha prou de trobar una vacuna. Cal que garantim que els ciutadans europeus i d'arreu del món hi tindran accés.

Tot just aquest mes, la UE s'ha integrat al mecanisme mundial COVAX i hi ha aportat 400 milions d'euros per ajudar a garantir que les vacunes segures estaran disponibles no només per als qui les poden pagar, sinó per a tothom qui les necessiti.

En qüestió de vacunes, el nacionalisme posa en perill vides humanes i la cooperació en salva.

Senyors i senyores diputats,

Creiem fermament en la potència i en el valor de la cooperació en els organismes internacionals.

Només amb unes Nacions Unides fortes podrem trobar solucions a llarg termini per a crisis com les de Líbia o Síria.

Només amb una Organització Mundial de la Salut forta podrem preparar-nos i respondre millor davant de pandèmies mundials o brots locals, ja siguin de la covid-19 o de l'ebola.

I només amb una Organització Mundial del Comerç forta podrem garantir a tothom una competència lleial.

Però també és cert que la **necessitat de revitalitzar i reformar el sistema multilateral no havia estat mai tan urgent**. El nostre sistema mundial pateix una paràlisi progressiva. Les grans potències estan abandonant les institucions o bé les fan ostatges del seus interessos.

Cap d'aquestes vies no ens durà enlloc. Sí, volem un canvi; però un canvi constructiu, no destructiu.

Per això volem que la UE lideri el procés de reforma de l'OMC i l'OMS per adequar-les al món actual.

Sabem, però, que les reformes multilaterals volen temps i que en l'entretant el món no s'aturarà.

No hi ha cap dubte de la necessitat que Europa prengui posició i actuï ràpidament en els afers internacionals.

Fa dos dies es va celebrar l'última reunió dels dirigents de la UE amb els de la Xina.

Estratègicament, per a nosaltres, la relació entre la Unió Europea i la Xina és una de les més importants i, alhora, la que planteja el desafiament més complex.

De bon principi he dit que la Xina és un soci estratègic, un competidor econòmic i un rival sistèmic.

Tenim interessos comuns en qüestions com ara el canvi climàtic, i la Xina ha demostrat la seva disposició d'entaular un diàleg d'alt nivell, però esperem que compleixi els compromisos adquirits amb l'Acord de París i prediqui amb l'exemple.

Encara queda molta feina per fer quant a la reciprocitat, a l'excés de capacitat i a l'accés equitatiu de les empreses europees al mercat. La nostra relació en matèria comercial i d'inversions continua essent desequilibrada.

I no hi ha dubte que fomentem sistemes de governança i models de societat molt diferents. Nosaltres creiem en el valor universal de la democràcia i els drets de les persones.

Europa no està exempta de problemes: pensem, per exemple, en l'antisemitisme. Però en podem parlar públicament. La crítica i l'oposició no només hi són acceptades, sinó que hi són protegides jurídicament.

De manera que hem de denunciar sempre les violacions dels drets humans, passin on passin, ja sigui a Hong Kong o contra els uigurs.

Però què ens ho impedeix? Què ho fa, que fins i tot meres declaracions sobre els valors de la UE es retardin, s'aigualeixin o es retinguin per altres motius?

Quan els estats membres diuen que Europa és massa lenta, els dic que siguin valents i passin d'una vegada al vot per majoria qualificada, si més no pel que fa als drets humans i a la imposició de sancions.

Aquesta cambra ha reclamat més d'una vegada una llei Magnitsky europea i estic en condicions d'anunciar que ben aviat en presentarem una proposta.

Hem de completar la nostra caixa d'eines.

Senyors i senyores diputats,

Ja sigui a Hong Kong, a Moscou o a Minsk, Europa ha de prendre posició de manera clara i ràpida.

Vull dir-ho ben alt i ben clar: la Unió Europea es posa al costat del poble de Bielorússia.

A tots ens ha emocionat l'immens coratge dels qui s'han reunit pacíficament a la plaça de la Independència de Minsk o han participat a les audaces manifestacions de dones.

Les eleccions que els han fet sortir al carrer no van ser ni lliures ni netes i la resposta brutal del govern des d'aleshores ha estat vergonyosa.

El poble bielorús ha de ser lliure de decidir el seu propi futur, no poden ser peces sobre el tauler d'escacs d'algú altre.

Als qui defensen d'estrènyer els vincles amb Rússia els dic que l'emmetzinament de Navalni amb un agent químic avançat no és un fet puntual. **Hem vist el mateix *modus operandi* a Geòrgia, a Ucraïna, a Síria i a Salisbury, i en tupinades electorals arreu del món.** El *modus operandi* no canvia, i no el canviarà cap gasoducte.

Turquia és i serà sempre un veí important, però encara que estiguem a tocar en el mapa, sembla que la distància que ens separa vagi a més. Sí, Turquia és en un veïnat problemàtic. I sí, acull milions de refugiats, cosa que motiva que l'ajudem amb una aportació financera considerable. Però no hi ha res de tot això que justifiqui els intents d'intimidat els seus veïns.

Els nostres estats membres Xipre i Grècia sempre podran comptar amb la plena solidaritat d'Europa a l'hora de protegir els seus drets legítims de sobirania.

La desescalada al Mediterrani oriental ens interessa a tots. El retorn dels vaixells de prospecció als ports turcs aquests últims dies és un pas positiu en aquesta direcció. És necessari per crear l'espai per al diàleg que tanta falta fa. Renunciar a les accions unilaterals i reprendre les converses de bona fe és l'única via per avançar, l'únic camí cap a l'estabilitat i les solucions duradores.

Senyors i senyores diputats,

A més de respondre de manera més assertiva davant dels esdeveniments internacionals, Europa ha d'aprofundir i millorar les associacions amb els seus amics i els seus aliats.

I això comença per revitalitzar les nostres associacions més duradores.

Potser no sempre estem d'acord amb les decisions que pren últimament la Casa Blanca, però sempre **apreciarem l'aliança transatlàntica**, que es basa en els valors i la història que compartim i en un vincle impossible de desfer entre els nostres pobles.

Passi el que passi a final d'any, estem a punt per formular una nova agenda transatlàntica i enfortir la nostra associació bilateral, ja sigui en l'àmbit del comerç, de la tecnologia o de la fiscalitat.

I estem a punt per *cooperar* en la reforma del sistema internacional que hem construït *plegats*, juntament amb altres socis que comparteixen els nostres valors, pels nostres propis interessos i en interès del bé comú.

Necessitem un nou inici amb els vells amics, tant de l'altra banda de l'Atlàntic com de l'altra banda del Canal.

L'escena que vam viure en aquest mateix hemicicle, quan vam donar-nos les mans i vam cantar *Auld Lang Syne* per acomiadar-nos, ho deia tot. Va fer palès l'afecte que sentim pel poble britànic, que mai no s'esvairà.

Però cada dia que passa *minven més* les possibilitats de ser a temps per arribar a un acord.

Les negociacions sempre són difícils, però hi estem acostumats.

I la Comissió compta amb el millor negociador i el més experimentat, Michel Barnier, per arribar a bon port.

No obstant, les converses no han progressat com hauríem volgut, i ara ens resta molt poc temps.

Com sempre, aquesta cambra serà la primera de ser informada i hi tindrà l'última paraula. I els puc assegurar que els continuarem informant durant tot el procés, tal com ho vam fer amb l'Acord de Retirada.

Vam estar tres anys a negociar aquell acord, i hi vam treballar sense treva. Línia per línia, paraula per paraula.

I, plegats, ens en vam sortir. El resultat garanteix els drets dels nostres ciutadans, els nostres interessos financers, la integritat del mercat únic i l'Acord de Divendres Sant, que n'és un aspecte molt important.

La UE i el Regne Unit van estar d'acord que aquesta era la millor manera, i l'única possible, de garantir la pau a l'illa d'Irlanda.

I d'això no ens en desdirem mai. L'Acord ha estat ratificat per aquesta cambra i per la Cambra dels Comuns.

No es pot canviar, desatendre o deixar d'aplicar de manera unilateral. És una qüestió de dret, de confiança i de bona fe.

I no ho dic jo sola; els recordo les paraules de Margaret Thatcher:

«La Gran Bretanya no viola els tractats. Seria perjudicial per a la Gran Bretanya, per a les relacions amb la resta del món i per a tot futur tractat comercial.»

Això, que era cert llavors, també ho és ara.

La confiança és el fonament de tota associació ferma.

I Europa sempre estarà disposada a construir associacions fermes amb els nostres veïns immediats.

Començant pels Balcans occidentals.

La decisió de fa sis mesos d'encetar negociacions amb Albània i Macedònia del Nord va ser històrica.

El futur de *tota* la regió rau en la UE. Compartim una història comuna i compartim un destí comú.

Els Balcans occidentals són part d'Europa, no només una parada de la Ruta de la seda.

Ben aviat presentarem un paquet de recuperació econòmica per als **Balcans occidentals** centrat en un conjunt d'iniciatives d'inversions regionals.

I també atendrem els països de l'**Associació oriental** i els nostres socis al veïnatge meridional per ajudar-los a crear llocs de treball i donar embranzida a les seves economies.

Quan vaig accedir al càrrec, vaig triar de visitar la Unió Africana en el primer viatge que feia fora de la Unió Europea, i va ser una elecció natural. Va ser una elecció natural i també un missatge ben clar, perquè no només som veïns, sinó que som socis naturals.

Tres mesos més tard hi vaig tornar amb tot el meu Col·legi per establir les prioritats de la nostra nova estratègia per a l'Àfrica. És una associació d'iguals en què totes dues parts comparteixen oportunitats i responsabilitats.

L'Àfrica serà un soci clau a l'hora de construir el món en què volem viure, ja sigui en l'àmbit climàtic, digital o comercial.

Senyors i senyores diputats,

Continuarem creient en un comerç obert i just arreu del món, però no com a una finalitat en ella mateixa, sinó com a una manera de portar prosperitat a casa i fomentar els nostres valors i les nostres normes. A Europa hi ha més de 600 000 llocs de treball vinculats al comerç amb el Japó. I el nostre recent acord amb el Vietnam ha contribuït a garantir drets laborals històrics de milions de treballadors d'aquell país.

Farem servir la nostra força diplomàtica i la nostra influència econòmica per negociar acords que suposin un canvi qualitatiu, com ara la designació d'àrees marítimes protegides a l'Antàrtida. Fer-ho seria una de les principals accions de protecció ambiental de la història.

Formarem coalicions ambicioses en qüestions com ara l'ètica digital o la lluita contra la desforestació i establirem associacions amb tots els socis que comparteixin els nostres valors, des de les democràcies asiàtiques fins a Austràlia, l'Àfrica, el continent americà i tothom que vulgui afegir-s'hi.

Treballarem per una globalització justa, però no la podem donar per descomptada. Cal que insistim en la justícia i en la igualtat de condicions. I Europa farà camí, tota sola o amb els socis que s'hi vulguin sumar.

Per exemple, estem treballant en un mecanisme d'ajust del carboni a la frontera.

Hem de posar preu al carboni, perquè la natura no ho pot continuar pagant.

Aquest **mecanisme d'ajust del carboni a la frontera** hauria d'incentivar els productors estrangers i els importadors de la UE a reduir les seves emissions de carboni alhora que hauria de garantir que oferim igualtat de condicions d'una manera compatible amb l'OMC.

Apliquem el mateix principi a la **fiscalitat digital**. No playnerem cap esforç per arribar a un acord en el marc de l'OCDE i el G20. Però que quedi ben clar: si l'acord no inclou un sistema fiscal just que aporti ingressos sostenibles a llarg termini, Europa presentarà una proposta a la primavera de l'any vinent.

Vull que Europa s'erigeixi com a defensora mundial de l'equitat.

UNA NOVA VITALITAT PER A EUROPA

Senyors i senyores diputats,

Per poder dur a terme aquest paper importantíssim a escala mundial, Europa també ha de generar una nova vitalitat en tot el seu territori.

I per poder avançar hem de superar les diferències que ens han frenat.

L'acord històric del NextGenerationEU demostra que és possible. La rapidesa amb què hem pres decisions sobre normes fiscals, ajudes estatals o per al programa SURE demostra que és possible.

Així, doncs, fem-ho.

La migració és una altra qüestió que hem debatut àmpliament.

La migració sempre ha estat una realitat a Europa i sempre ho serà. Al llarg dels segles, ha definit les nostres societats, ha enriquit les nostres cultures i ha format part de la vida de molts de nosaltres. I això sempre serà així.

Tots som conscients que la crisi migratòria de 2015 va provocar divisions profundes entre estats membres i algunes d'aquelles ferides encara no han tancat del tot.

Des de llavors hem avançat molt, però encara hi ha molta feina per fer.

Si tots plegats estem disposats a fer concessions —sense comprometre els nostres principis—, podem trobar-hi la solució.

La setmana que ve, la Comissió presentarà el nou pacte en matèria de migració.

Adoptarem un plantejament **humà i humanitari**. Salvar vides al mar no és una qüestió de tria i els països que compleixen amb les seves obligacions legals i morals o que hi estan més exposats que d'altres han de poder comptar amb la solidaritat de tota la Unió Europea.

Vetllarem per estrènyer el vincle entre asil i retorn. Hem de distingir clarament aquells que tenen dret de permanència dels qui no en tenen.

Prendrem mesures per lluitar contra els traficants, enfortir la frontera exterior, aprofundir les associacions exteriors i crear vies legals.

A més, ens assegurarem que la gent que té dret de permanència s'integri i se senti benvinguda.

És gent que té tot un futur per construir i que té habilitats, energia i talent.

Penso en la Suadd, la refugiada síria adolescent que va arribar a Europa amb el somni de ser metgessa. Tres anys més tard va rebre una prestigiosa beca del Royal College of Surgeons irlandès.

Penso en els metges refugiats de Líbia i Somàlia que van oferir els seus coneixements mèdics tan bon punt la pandèmia va arribar a França.

Senyors i senyores diputats, parem-nos a pensar en tot el que aquestes persones han superat i en tot el que han assolit i ens adonarem que, **senzillament, nosaltres el que hem de fer és ser capaços de gestionar la qüestió de la migració plegats.**

Les imatges del camp de Mòria ens recorden amb tota la cruesa la necessitat que Europa actuï unida.

Cal que tothom redobli els esforços i assumeixi responsabilitats i això és el que farà la Comissió. Estem treballant en un pla pilot amb les autoritats gregues per fer un nou camp a Lesbos. Podem ajudar amb els processos d'asil i retorn i millorar força les condicions dels refugiats.

Però vull que quedi clar: si redoblem els nostres esforços, espero que tots els estats membres també ho facin. La migració és un repte europeu i tot Europa s'hi ha d'implicar.

Hem de refer la confiança entre nosaltres i avançar plegats.

Aquesta confiança és la clau de volta de la nostra Unió i de la nostra manera d'actuar junts.

És arrelada en els nostres valors fundacionals, en les nostres democràcies i en la nostra comunitat de dret, tal com en deia sovint Walter Hallstein.

No es tracta d'un terme abstracte. L'estat de dret ajuda a protegir la gent de la llei del més fort, és el garant dels nostres drets i llibertats més bàsics i més quotidians. Ens permet expressar la nostra opinió i ésser informats per una premsa lliure.

Abans no acabi el mes, la Comissió adoptarà el primer informe sobre l'estat de dret que abastarà tots els estats membres.

Es tracta d'una eina preventiva per detectar els reptes precoçment i trobar-hi solucions.

Vull que això suposi un punt de partida perquè la Comissió, el Parlament i els estats membres garanteixin que no fem cap pas enrere.

La Comissió considera que l'estat de dret és primordial. Per això ens assegurarem que els fons del nostre pressupost i del NextGenerationEU estiguin protegits de tot tipus de frau, corrupció i conflicte d'interessos. Això no és negociable.

Però els últims mesos també ens han recordat com en pot ser, de fràgil, l'estat de dret. Tenim el deure d'estar sempre amatents a salvaguardar-lo i sostenir-lo.

Les violacions de l'estat de dret no es poden tolerar. Continuaré defensant-lo i defensant també la integritat de les institucions europees. Tant hi fa si parlem de la primacia del dret de la Unió, de la llibertat de premsa, de la independència judicial o de la venda de passaports d'or; els valors europeus no estan en venda.

Senyors i senyores diputats,

Aquests valors són més importants que mai. Ho dic perquè quan penso en l'estat de la nostra Unió em venen al cap les paraules de John Hume, un dels grans europeus que malauradament ens ha deixat aquest any.

Si avui dia hi ha tanta gent que viu en pau a l'illa d'Irlanda és en gran part gràcies a la seva creença fèrria en la humanitat i la resolució dels conflictes.

Sovint deia que el conflicte rau en la diferència i la pau rau en el *respecte* per la diferència.

I com ell mateix ens va recordar encertadament en aquesta cambra el 1998, «els visionaris europeus van decidir que la diferència no és una amenaça, sinó que la diferència és natural. La diferència és l'essència de la humanitat».

Aquestes paraules són tan importants avui com ho han estat sempre.

Perquè, quan mirem al voltant nostre, ens preguntem: *on és l'essència de la humanitat* quan tres nens de Wisconsin veuen, bo i asseguts al cotxe, com la policia dispara al seu pare?

Ens preguntem: *on és l'essència de la humanitat* quan pels nostres carrers desfilen obertament comparses amb disfresses antisemites?

On és l'essència de la humanitat quan cada dia els gitanos són exclosos de la nostra societat i d'altres són apartats simplement pel seu color de pell o les seves creences religioses?

Estic orgullosa de viure a Europa, en aquesta societat oberta, de valors i diversitat.

Però fins i tot aquí, en aquesta Unió, aquesta mena de situacions són el pa de cada dia per a molta gent.

I això ens recorda que **els avenços en la lluita contra el racisme i l'odi són febles, costa d'avançar i en canvi és ben fàcil de retrocedir.**

Ja és hora que això canviï

És hora de construir una Unió que sigui veritablement antiracista, que passi de la condemna a l'acció.

La Comissió presentarà un pla d'acció per fer-ho realitat

En aquest context, proposarem ampliar la llista de delictes de la UE per incloure-hi totes les formes de delictes i discursos d'odi, ja siguin per motiu de raça, religió, sexe o orientació sexual.

L'odi és odi i ningú no l'hauria de patir.

Millorarem la nostra legislació en matèria d'igualtat racial, que presenta algunes llacunes.

Farem servir el nostre pressupost per lluitar contra la discriminació en àmbits com ara la feina, l'habitatge o la sanitat.

Serem més estrictes amb el control del compliment quan se'n retardi l'aplicació.

Perquè en aquesta Unió la lluita contra el racisme no serà mai opcional.

Millorarem l'educació i el coneixement sobre les causes històriques i culturals del racisme.

Actuarem contra els prejudicis inconscients de la gent, de les institucions i fins i tot dels algoritmes.

I **designarem el primer coordinador de la lluita contra el racisme de la Comissió** perquè aquesta qüestió es mantingui al capdamunt de la nostra agenda i perquè la persona que designem treballi directament amb la gent, amb la societat civil i amb les institucions.

Senyors i senyores diputats,

Em deixaré la pell per construir una Unió de la igualtat.

Una Unió en què tothom pugui ser qui és i estimar qui vulgui, sense témer recriminacions ni discriminacions.

Perquè **ser un mateix no és una qüestió d'ideologia.**

És una qüestió d'identitat.

I mai ningú no ens la podrà prendre.

De manera que vull deixar-ho ben clar: **les «zones lliures de LGTBQI» són zones lliures d'humanitat. I a la nostra Unió no hi tenen cabuda.**

Per assegurar-nos que donem suport a tothom, la Comissió presentarà ben aviat una estratègia per reforçar els drets de les persones LGTBQI.

En aquest sentit, també treballaré pel reconeixement recíproc de les relacions familiars a la UE. **Si ets pare o mare en un país, ho ets en tots els països.**

CONCLUSIÓ

Senyors i senyores diputats,

Aquest és el món en què volem viure.

Un món en què estiguem units en la diversitat i en l'adversitat i en què treballem junts per superar les nostres diferències i ens ajudem els uns als altres quan venen mal dades.

Un món en què avui construïm un món més sa, més fort i més respectuós on volem que demà visquin els nostres fills.

Però mentre mirem d'explicar la vida als nostres fills, ells ens ensenyen en què consisteix realment la vida.

L'últim any ens ho ha demostrat clarament.

Podríem parlar dels milions de joves que demanen canvis en pro d'un planeta millor. O dels centenars de milers d'arcs de Sant Martí com a símbol de la solidaritat que les nostres criatures van penjar a les finestres de tot Europa.

Però hi ha una imatge que m'ha quedat gravada, d'aquests últims sis mesos tan difícils; una imatge que mostra el món des de la mirada dels infants.

És la imatge de la Carola i la Vittoria, les dues nenes que jugaven a tennis entre els terrats de Ligúria, a Itàlia.

No només crida l'atenció el coratge i el talent d'aquestes nenes.

És sobretot la lliçó que s'hi amaga, la de no permetre que els obstacles ens aturin, la de no deixar que les convencions ens facin enrere, la d'aprofitar el moment.

Això és el que la Carola, la Vittoria i tot el jovent europeu ens ensenyen cada dia sobre la vida. Aquesta és la propera generació d'Europa. Això és NextGenerationEU.

Aquest any n'hem seguit l'exemple i hem avançat plegats.

Quan vam haver de trobar la manera d'avançar cap al futur, no vam permetre que les velles convencions ens fessin enrere.

Quan vam veure la fragilitat que ens envoltava, vam aprofitar el moment per insuflar nova vitalitat a la nostra Unió.

Quan vam tenir l'opció d'avançar sols com ho havíem fet prèviament, vam fer servir la força combinada dels vint-i-set perquè tots tinguéssim una oportunitat de futur.

Vam demostrar que anem junts i que ens en sortirem plegats.

Senyors i senyores diputats,

El futur serà el que nosaltres en fem. I Europa serà el que nosaltres vulguem que sigui.

Deixem doncs de menystenir-la i anem per feina. Fem-la forta i construïm el món en què volem viure.

Visca Europa!